

EKKLESIA

Väinö Hotti

1. Outo sana

Muutamissa piireissä sana on täysin outo. Toiset taas tuntevat sanan vain sanana; sisältö ei ole auennut. **Osmo Tiililä** suositteli EKKLESIAN käyttöä kirkko – sanan asemasta. Tuon sanan viljely kieltämättä selkeyttäisi nykyistäkin tilannetta.

Novumissa (UT:ssa) *ekklēsia* esiintyy yli 100 kertaa.

Uloskutsuttu (*ek ulos, kaleō* kutsua). Uskovat ovat ”maailmasta uloskutsut”. Ekklesia on niiden uskovien maailmanlaajuinen yhteisö, joiden silmät Pyhä Henki on avannut näkemään Golgatan työn laajuuden ja syvyyden. Silmät ovat myös avatut näkemään Golgatan veren yhdistävän voiman. Ekklesia-uskova puhuu suurella innolla tästä ”hengellisestä kodistaan”. Lahkokristitty taas vaahtoa ja puhuu paatoksella lahkokodistaan. Ekklesiasta puhuessaan hänellä on sordiino päällä; se on hänelle ”pakkopullaa”. **Itse asiassa ratkaisu tähän kysymykseen on kovin yksinkertainen: jos sinulla on pelastusvarmuus ja olet kokenut että Herra on armahtanut tällaisen ”retaleen”, ei ole lainkaan ongelma hyväksyä myös naapuri armahdetuksi!** EKKLESIA = ARMAHDETTUJEN SYNTISTEN YHTEISÖ!

2. Jäsentymätön

Tavallisen uskovaisen mielikuvassa ekklesia on utuinen ja epämääräinen suure. Hänen on mahdotonta tehdä analyysiä ekklesiasta. Kesäaika on lahkolaisuuden ”kulta-aikaa”. Silloin lahkotulet viriävät ”aina Hangosta Petsamoon”. Kuitenkin sopii kaikessa rakkaudessa kysyä: ONKO TÄMÄ VIERASTA TULTA HERRAN ALTTARILLA?

”Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja **toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin hänen käskyänsä**” (3. Moos.10:1).

3. Synnin uni – lahkouni

Monia yhtäläisyyksiä:

- 1) Yleismaailmallinen
- 2) Vaarallinen / pettävä
- 3) Vaikea herätä
- 4) Tuottaa kuoleman ja kadotuksen: ”**että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:21).

4. Korvausteologia

Harvat kieltävät ekklesian, koska se kuitenkin on kiistämättä raamatullinen käsite. Raamatullista opetusta tästä keskeisestä opista saamme tavallisesti turhaan etsiä, vaikka Raamattu antaa selkeä opetuksen asiasta. Yleisesti siitä vaietaan, tai sitten asia opetetaan ”isien perinnäissääntöjen”

mukaan. Vaikenemisen syynä lienee, että yhdellä ja toisella on ”oma lehmä ojassa”. Tavallista on, että se **korvataan omalla hengellisellä kodilla** – ja niitähän meillä Suomen niemellä riittää! Tästä taas on johdonmukaisena seurauksena, että oma hengellinen koti nähdään yhtenä palasena maailmanlaajuista ekklesiaa: lahko + lahko + lahko = ekklesia. EIHÄN TÄSSÄ OLE MITÄÄN JÄRKEÄ!

Tällöin olemme tekemisissä ”jaetun” ekklesian kanssa. Samalla meillä on myös ”jaettu Kristus”: **”Onko Kristus jaettu?”** (1. Kor.1:13). Lahkoissa juhlitaan (tänäkin kesänä) Kristuksen paloittelun ruumiin äärellä; sehän on jo ajatuksenakin karmeaa.

5. Uusi syntyminen

Lahkokristityn tuleminen valtakuntakristityksi on kivulias tapahtuma:

”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä” (Gal.4:19).

6. Lahkolainen kantaa väärää muotoa

Galatalaiset on esimerkki siitä, millaista hedelmää lahkolaiset kantavat:

”Mutta jos te purette ja syötte toisianne, katsokaa, ettette toinen toistanne perin hävitä” (Gal.5:15).

Lahkolainen on huono puu, joka kantaa huonoa hedelmää.

”Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään” (Matt.7:15-20).

7. Juurineen revittävä pois

Lahkolaisuutta ei tule paijata eikä helliä; **”Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois”** (Matt.15:13).

PATMOS JA EKKLESIA

Ohessa otteita **Leo Mellerin** ystäväkirjeestä 27.6.16.

Kirjeessä Meller painiskelee ekklesia - kysymyksen kanssa. Hän on ilmeisesti herätyksen tilassa. Hän lähes vuodattaa kyneleitä (krokodiilin sellaisia). Rukoillaan Mellerin puolesta, ettei herätys jäisi puolitiehen, vaan että syntyisi todellinen ”eklesia-kristitty”. Kirjoitus on erinomaisen sekava ja - harhaanjohtava. Lahkokysymys ei kuulu epävarmojen ja tulkinnan varaisten asioiden joukkoon. Harva asia on tuotu esiin niin selkeästi ja yksiselitteisesti. Jeesuksen aikana selvä Raamatun teksti sotkettiin ”isien perinnäissäännöillä”; tilanne ei ole muuttunut siitä miksikään. Edelleen perinnäissäännöt sitovat ja hallitsevat niitä, jotka eivät ole juurtuneet Sanaan.

Leo Mellerin harhat:

1. Patmoksen samaistaminen ekklesiaan. Tämä ei tietenkään ole vain Patmoksen ongelma. Sama ilmiö esiintyy kaikissakin ns. hengellisissä kodeissa.

2. Ei Patmokseen liittyminen ole samaa kuin Kristuksen ruumiin jäseneksi tuleminen. Ne ovat kaksi eri asiaa. (Patmos-ruumis = Kristuksen ruumis).

2. Murtuminen on tosiaan tarpeen. Lahkolaisen tulee jopa ”syntyä uudesti”, jotta hänestä tuli ekklesia-kristitty, Gal.4:19.

2. Aikamme kristillisyyden suurin ongelma on lahkohenki. Tämä henki johtaa uskovat väärään kilpailuun – ja sotimiseen toisiaan vastaan. Pyhityksen sisin olemus on **rakkaus**. Ilman sitä tapahtuu vain ”pöhöttymistä”! Pyhityksen tielle lähteminen merkitsee rakkauden tielle lähtemistä – ja liittymistä ekklesia -joukkoon. LAHKOLAINEN EI RAKASTA! Lakokarsinoiden aidat ovat ”vihan aitoja” ja vihan monumentteja.

Suomalaisen kristillisyyden karmea kuva: 1. Kilpalaulanta. 2. Kilpakosinta. 3. Kilparahastus. Edelleen ilmapiiriä voidaan kuvata termeillä: 1. Siperian kylmyys. 2. Hautausmaan rauha. 3. Nuijasodan aktiviteetti.

Kaksi rakkautta

1. Lahkorakkaus. Tämä kohdistuu ainoastaan oman lahkon jäseniin. Tämä rakkaus on ”vaakatasorakkautta”. Siitä puuttuvat sekä laajuus-, korkeus- että syvyysselmentit. Lahkorakkauden elinvoimana on demooninen ”lahkohenki” (**Tapio Nousiainen, Lahkohenki (missiosakarja.net / Runoutta).**)

2. Ekklesiarakkaus. Tämä on ”vuodatettua rakkautta” (1). Tässä on suuret ulottuvuudet sekä leveys- että korkeussuunnassa (2). Tämä rakkaus ilmenee kaikkien ”armahdettujen” kesken. Armahdus liittää kaikki Herran omat yhdeksi perheeksi (3). Golgata on tämän yhteyden sinetti! Maallisessa perheessä perheenjäsenillä on oikeus eriytyä omaksi perheekseen, Jumalan perheessä ei tätä oikeutta tunneta! Jumalan valtakunnassa vallitsevat toiset säännöt. Lahkolaiset hylkäävät Jumalan laatimat seurakuntapiirustukset. – Aaro Leikkarin kirja: Armahdettu yhteyteen Kristuksessa. Me emme voi sulkea yhteydestämme ketään, ”jonka Jumala on ottanut hoiviinsa” (4). Jos suljemme yhteytemme ulkopuolelle jonkin, jonka Jumala on ottanut hoiviinsa, meistä on tullut Jumalan vastustajia ja hänen vihamiehiään! (5). Ei kukaan aidosti kuolemantuomiosta vapautettu voi ylpeänä nostaa nokkaansa toisten yläpuolelle, vaan kiitollisena ja nöyränä hän istuu penkille toisten armahdettujen viereen.

”Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu” (Room.5:5).

”niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, **mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä**” (Ef.3:18,19).

”Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä **kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa**” (Gal.3:27,28).

”Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, **niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut** Jumalan kunniaksi” (Room.15:7).

”Mutta he niskoittelivat ja saattoivat murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä; ja niin **hän muuttui heidän viholliseksensa**, hän itse soti heitä vastaan” (Jes.63:10).

Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään

”Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja **hyökkääjät tempaavat sen itselleen**” (Matt.11:12).

Tätä ”hyökkäystä” on jatkunut vuosisadasta toiseen. Jumalan valtakunta on haluttu riistää milloin minkin puljun yksityisomaisuudeksi. Merkittävin näistä on **Roman kirkko**. Suomalaisella maaperällä tässä riistossa ovat kunnostautuneet **laestadiolaiset**. Totuuden nimessä on sanottava, että yksi hengellinen liike toisensa jälkeen on käynyt tähän likaiseen ja rikolliseen puuhaan. Viimeksi PATMOS Leo Mellerin suulla ilmoitettiin kisaan mukaan.

Johannes Kastajaa tarvitaan

Suomen Siionia rasittaa tänään **synnin uni** ja **lahkolaisuni**. Edellinen on suruttomien riesa, jälkimmäinen taas uskovien ongelma. Herätysaarnajia meillä kyllä on, evankelistatkaan eivät ole aivan tuntematon ilmiö Suomen kuvioissa. Ihmisiä kehoitetaan tulemaan Jeesuksen luo ja ottamaan Jeesus vastaan.

Johannes Kastaja ruoski Herran omaa kansaa ja kehotti sitä kirveellä uhaten parannukseen. Kuka tänään toimittaa Johannes Kastajan virkaa? Kuka saarnaa, että lahkolainen joutuu kadotukseen ilman elämän muutosta? Kuka saarnaa, että **seurakunta on yksi? Kuka saarnaa, ettei Kristuksen ruumis ole jaettu?**

Olemmeko uuden ajan ovella?

Leo Meller tarrautuu jäykkäkouristuksen vallassa omaan lahkoonsa (Patmos) tehdäkseen siitä ekklesian. Tämä on toivoton yritys! Tässä menee ”puurot ja vellit kovasti sekaisin”. Vahinko vaan, että hämmentäjänä on maan kuulu sananselittäjä! Nyt viimeistään on tullut aika, jolloin jokaisen uskovan on omakohtaisesti pureuduttava Sanaan! Muutoin meitä viedään helvettiin ”kuin pässiä narusta! Jweesus ei turhaan varoittanut lopunajan eksytyksistä:

”Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä” (Matt.24:4).

Olemmeko Suomen Siionissa uuden aionin ovella? Se olisi mahtavaa!

Nyt on **rukouksen aika**. On aika murtaa lahkolaismuurit. Pyhä Henki on herättelemässä lahkounta nukkuvia EKKLESIAELÄMÄÄN! Tahdothan Sinä olla tässä rintamassa rukouksin mukana?!

ME USKOMME VIELÄ SUN NOSTAVAN, NÄIN KANSAMME LAHKOLAISYÖSTÄ, SEN USKOVAIN KIITOSTA LAULAVAN SUN POIKASI LUNASTUSTYÖSTÄ!

Kalliisti lunastettu Ystävä

Minulla on Sinua ikävä...

"Enhän ole koskaan kohdannut Leoa sillä tavalla, että meistä olisi tullut henkilökohtaisia ystäviä! Olen lukenut hänen tekstejään, kuunnellut radiossa tai äänitteillä opetustansa, nyt saan hänen Ystäväkirjeitensä, mutta **miten on mahdollista, että hän sanoo ikävöineensä minua?**"

1. UUDEN TESTAMENTIN OPPI KRISTUKSEN RUUMIIN SISÄISESTÄ TOISEN IKÄVÖIMISESTÄ

Lähtökohta on siinä ihmeellisessä totuudessa, että Sinussa ja minussa asuvassa Pyhässä Hengessä kaikki inhimilliset rajat ja erotukset on ohitettu. Me olemme yksi ruumis. Luonnollisessa merkityksessä ruumiissasi on monta jäsentä, eri kohdissa kehoasi, erilaisia tehtäviä suorittaen. Kuitenkin ruumiisi on yksi.

Näin on myös Kristuksen ruumiissa.

Niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä - mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis - niin on Kristuskin. ... Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monesta. 1 Kor. 12:12-14

Niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, samoin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa mutta olemme kukin toistemme jäseniä. Room. 12:4-5...

2. Lukemattomat ovat hetket, jolloin Pyhä Henki on asettanut henkeeni nimettömän ja osoitteettoman kuvan jäsenistä tässä Patmos-ruumiissa - Kristuksen ruumiissa. Olen käynyt rukoukseen. Olen saanut taakan, jopa viikkoja kestävä, henkilön puolesta, josta vain tiedän, että hän ja minä olemme sidotut Kristuksen ruumiin jäsenten yhteydessä toisiimme...

3. Olen asettanut syntymäpäiväni -- heinäkuun 12 päivän -- erikoiseksi alttaripäiväksi, jolloin pyydän Sinua ainakin kerran huokaisemaan jotenkin näin: *Anna Leo-veljeni elämään sellainen täydellisen murtumisen armo, että hänestä vielä ajallisen elämän viimeisellä juoksulla tulee Sinun täydellisen tahtosi tekijä. Kätke hänen arkensa ja pyhänsä, hänen perhe-elämänsä ja hänen julkinen elämänsä niin täydellisesti Jeesukseen Kristukseen, että hänestä ei enää nähdä eikä kuulla muuta kuin Hyvän Paimenen lempeä rakkauden ääni. Kaipaan Sinua tähän tehtävään!*

4. Tämän päivän kristillisyyden suurena puutteena on se, että kristityt aivan rehellisesti tahtovat asettaa kaikkensa pyhityksen alttarille - mutta kuitenkin ovat ennalta päättäneet, mitä teitä he sallivat Jumalan johdattaa heitä...

Kaipauksen Pyhässä Hengessä --

Veljesi vaivassa ja valtakunnassa

Leo Meller